

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6328/2021
10.11.2021.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у ванпарничном поступку за расправљање заоставштине пок. АА, бивше из ..., одлучујући о ревизији наследника ББ из ... изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 633/21 од 22.03.2021. године, у седници већа од 10.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији наследника ББ.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија наследника ББ изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 633/21 од 22.03.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању О 682/19 од 24.07.2020. године за наследнике на заоставштини пок. АА оглашени су ББ на 2/5 дела, ВВ на 1/5 дела, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, свако на по 1/10 дела.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 633/21 од 22.03.2021. године одбијена је жалба наследника ББ и потврђено првостепено решење.

Против другостепеног решења ревизију је благовремено изјавио наследник ББ због битне повреде одредаба парничног и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, на заоставштини пок. АА одређени су наследници по праву представљања, а наследник ББ може своје право својине на имовини која је предмет уговора о доживотном издржавању овереног у Општинском суду у Врању Р1 59/01 од 02.03.2001. године и заоставштине доказивати у парничном

поступку. О праву наследника ББ судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз судске одлуке у којима је одлучивано о истоветним захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. у вези члана 30. става 2. ЗВП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП у вези члана 30. става 2. ЗВП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 27. ставом 2. ЗВП прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. ставом 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставом 2. да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог за расправљање заоставштине поднет је 16.07.2004. године. Побижано другостепено решење донето је 22.03.2021. године. Судске таксе у овој ванпарници су одређене у износу од 1.900,00 динара, али сразмерно одређеном наследном делу сваког од наследника, тако што је суд као вредност меродавну за одмеравање таксе одредио износ од 10.000,00 динара. С обзиром на то ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић